

iblandt sig, og som kun har ituslaaede Buxter og andre Majestæts-„Forbrydelser“ at støtte sig paa.”

En Taler udtalte ifølge „Politiken“ den 13de September 1885 i Slagelse: „Højres hele Færd er en stor Løgn. De stoler paa, at de raader over Magten; de har jo en Del Bajonetter og Politistave i Baaghaanden. Men vi frygter Intet af Højres Kjeltringeagtighed, de ere dødsdømte som Parti — —“

Den 20de September 1885 udtalte en Taler ifølge „Næstved Tidende“ i Præsto: „Hvis De lader Provisoristerne raade, vil De glide langsomt ned, hvor Deres Fædre sad — De vil komme ind under en Tilstand, der vil være dem langt mere aandelig pinlig end tidligere legemlig. Derfor spørger jeg Dem, om Provisoriet fejrer. Men naar de nu er kommet udenfor Loven, bruger Politit- og Soldatermagten, Spioner osv., ja true med fremmed Magt? Navnet Dyrer er fuldt ud berettiget mod dem, der ønsker fremmed Magt til at kue et lovesskende Folk, jaadanne ere Landsforrædere. — — Det gaar hele Landet over: Det skal ej ske, at vi miste Friheden, — og Fjenden ud af Landet. Modstanderne af vor Frihed skal manes ned, saa de aldrig mere kunne rejse sig igjen. Alle grundlovstro Mænd staa imod Provisoristerne, som skal ned.“

„Morgenbladet“ skrev den 24de September 1885: „Aldrig er en Retspleje bleven saaledes haanet med Tillid til den som Redskab for hvad som helst, saaledes stamfjændet med brutal Forventning, som de danske Domstole i Sommer er bleve af Provisoriets Vinkelskrivere. Selv politiske Tremarksmænd, gaar de ud fra, at Kammeraterne i Domstolene stikker lige saa dybt i Wanære. Men Folk, som ere udsatte for Overfald af Landevejstrøvere, gaar ikke for Fornøielsen Styld til Røvernes Bjerge.

De vilde ogsaa have Folk for Domstolene for at have jagt Forrædere og Dyrere i deres Ansigt. Men hvad vilde det nytte dem? Tror de, at de fik et bedre Skudsmaal, fordi de fik Medhold hos Kammerater blandt Dommerne? De tager fejl. Vi plæderer ikke for deres Stranker, men aabent lige over for det Folk, hvis Fjender de er.“

En Taler udtalte den 28de September 1885 i Hyrup („Politiken“s Referat): „Vi vil intet Forlig med det Grundlovsbryderræfterpat!“

En Taler udtalte ved et Møde i Winterslev Skov ved Hadsten den 28de September 1885 (ifølge de lokale Blade): Vi maa ikke alene raabe „Ned med Estrup!“, men maa være med til at jage det frihedsfjendte Uhyffe eller Dyrere, om de hellere vil, paa Porten. — — Det var ikke mere end Ret, hvis jaadanne Steder som Marselisborg, Skafføgaard, Gjørsløv o. fl. kom til at springe.

En Taler udtalte sidst i September i Silkeborg („Politiken“s Referat): „De havde deres Herredag den 10de December. Parolen var: Bort med Loven, skab en Situation, der kan foranledige dette. Vi opgiver ikke Kampen, før Fjenderne er jaget ud af Landet. De vil sætte Folket den sorte Kofarde paa. Men aldrig skal de faa Bugt med Demokratiet i Danmark. Vi vil ikke nære Slangen ved vor Barm. Vil de ikke gjøre Statskup, maa de vige.“

De af Kjøbenhavns „liberale Vælgerforening“ udgivne „Politiske Flyveblade“ for Oktober 1885: „Hvire har lagt Haand paa Ketten i det Diemed at bevare Magten for sig som Parti. — — Saalænge indtil det nu gjorte Forsøg paa at tilintetgjøre Forfatningen er slaaet til Jorden, saalænge er der her i Landet hverken 3 Partier eller 5. Der er kun to. Der er det Parti, som blæser Ketten et Stykke, trygt i Troen paa Politistokke og Remingtonfugler; og der er det Parti, som vænger Ketten“.

„Folketidenden“ i Nykjøbing p. J. skrev midt i Oktober 1885 i Anledning af en konserverklubbs Oprettelse: „Det er en stram Mixtur. Den betyder, at Højrepartiet river sin sidste Florpjalst af Hosterne og viser sig i hele sin vederstyggelige Nøgenhed af Ufred og Vold. Bøllestraetet er Klubbernes Slagraab, Gadespektaler og uhyggede Gadedrengestregere deres Bestilling, Graasten, Næveslag og Fjernknoer deres Argumenter. Deres Bei betegnes ved splintrede Vinduesrunder og enkeltvis overfaldne Modstanderes blaanende Hud. Hvor en Klub holder sit Indtog, standser Freden, Sikkerheden og den